

Mestna občina
Ljubljana

Mestna uprava

Oddelek za zaščito in reševanje

Zarnikova ulica 3, 1000 Ljubljana

t: 01 306 43 30

glavna.pisarna@ljubljana.si, www.ljubljana.si

Oddelek za urejanje prostora, MU MOL

Številka: 843-16/2022-6

Datum: 30. 7. 2026

Zadeva: Drugo mnenje Oddelka za zaščito in reševanje s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami oziroma zaščite, reševanja in pomoči o predlogu OPPN 16 Baragovo semenišče in Gospodarsko razstavišče

Zveza: vaš dopis št. 35054-13/2018-996 z dne 10. 7. 2026

Spoštovani,

v skladu z vašim pozivom za pridobitev drugega mnenja s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami oziroma zaščite, reševanja in pomoči o OPPN 16 Baragovo semenišče in Gospodarsko razstavišče smo pregledali predlog OPPN. Po pregledu besedila odloka, grafičnega načrta št. 5.2 ter predhodno pripravljenih smernic in mnenj ocenjujemo, da je področje varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami v predlogu delno ustrezno obravnavano, vendar so pred pozitivnim mnenjem potrebne še nekatere pomembne dopolnitve. Pozitivno je, da predlog že vsebuje določbe o prilagajanju stavb močnejšemu vetru, toči, nalivom in vročinskim valovom, o zelenih strehah, urbanih poplavah, zaklanjanju, hidrantnem omrežju ter samodejnem odkrivanju in gašenju požara.

Ključne pomanjkljivosti se nanašajo predvsem na:

- visoke in globoke stavbe ter gasilska dvigala,
- potek intervencijskih poti po zelenicah in večnamenskih površinah,
- požarno varnost velikih podzemnih garaž, električnih vozil in hranilnikov električne energije,
- prostor za umik uporabnikov,
- nezadostno konkretizirano potresno varnost,
- posege v obstoječa zaklonišča,
- poplavno odpornost kleti in pritličij,
- odsotnost celovitega člena o prilagajanju podnebnim spremembam,
- etapnost izvedbe požarnovarnostnih ureditev,
- morebitna neusklajenost oznak prostorskih enot C6, C7 in C8 med besedilom in grafiko.

1. Uskladitev prostorskih enot C6, C7 in C8

V 7. členu je območje razdeljeno na dvanajst prostorskih enot, pri čemer so navedene C1a, C1b in C2–C5, ne pa tudi C6, C7 in C8. V nadaljnjih členih odloka in na grafičnem načrtu pa se oznake C6, C7 in C8 uporabljajo, med drugim tudi za prometne in intervencijske povezave.

Predlog:

Uskladiti je treba 7., 9., 10., 22., 23., 43., 44. in 47. člen ter grafične načrte tako, da bo nedvoumno določeno:

- ali so C6, C7 in C8 prostorske enote,
- ali so samo oznake prometnih površin oziroma parcel,
- kdo je dolžan te površine zgraditi in vzdrževati,
- ali so javne, dane v javno rabo ali obremenjene s služnostjo,
- v kateri etapi morajo biti izvedene.

To je posebej pomembno, ker se po teh površinah zagotavlja dostop gasilskim in drugim intervencijskim vozilom.

2. Dopolnitev 13. člena, (12), alineja 4: na koncu stavka se pred vejico doda »in dimenzionirane v skladu s smernico SZPV 206«.

3. Dopolnitev 13. člena, (12), alineja 10: na koncu stavka se za vejico doda »do razrasta dreves se prostor senči z ozelenjeno pergolo«.

4. Dopolnitev 35. člena – potresna varnost

Predhodne smernice zahtevajo identifikacijo lokalnega tipa tal ter potresno varno izvedbo fasadnih elementov, predelnih sten, steklenih površin, spušenih stropov, svetil, strojne opreme in drugih elementov, katerih padec bi lahko ogrozil ljudi ali zaprl evakuacijske in intervencijske poti.

Predlagano besedilo novega odstavka

(3) Potresno odporno morajo biti projektirani in izvedeni tudi vsi zunanji in notranji nekonstrukcijski elementi, zlasti fasadni elementi, steklene površine, predelne stene, spuščeni stropovi, svetila, instalacije, cevovodi, strojna in druga oprema ter elementi na strehah, da ob potresu ne odpadejo, se ne prevrnejo in ne zaprejo evakuacijskih poti, izhodov, dostopov za gasilce, površin za gasilce ali javnih površin.

3. Sprememba 36. člena – zaklanjanje in obstoječa zaklonišča

Sedanji tretji odstavek dopušča prilagoditev izhodov iz obstoječih zaklonišč brez izrecne zahteve po predhodnem soglasju pristojnega državnega organa. Prav tako ni določen postopek revizije projektne dokumentacije in obveščanja MOL.

Predhodne smernice zahtevajo, da se zaščitna funkcija obstoječih zaklonišč ne spreminja brez soglasja Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje ter da se za posege izdelata ustrezna revizija projektne dokumentacije.

Predlagana nadomestitev 36. člena

36. člen
(zaklanjanje)

(1) Zaklonišča osnovne zaščite je treba graditi v objektih, za katere to določajo predpisi, ki urejajo graditev in vzdrževanje zaklonišč. Zaklonišča se praviloma gradijo kot dvonamenski objekti.

(2) V vseh objektih je treba stropno konstrukcijo nad kletjo oziroma nad skupnim ali javnim podzemnim prostorom dimenzionirati tako, da zadrži rušenje stavbe nanjo. Klet je prostor, ki je pod površino okoliškega terena najmanj dve tretjini svoje svetle višine. Dimenzioniranje se izvede v skladu s predpisi o tehničnih normativih za zaklonišča in zaklonilnike.

(3) Obstoječa zaklonišča je treba ohraniti in vzdrževati. Njihova zaščitna funkcija, število zakloniščnih mest in možnost varnega dostopa se ne smejo zmanjšati.

(4) Vsaka sprememba zaščitne funkcije, odstranitev, rekonstrukcija, prilagoditev vhodov ali izhodov oziroma drug poseg v obstoječe zaklonišče je dopusten le na podlagi predhodnega soglasja državnega organa, pristojnega za zaščito in reševanje.

(5) Za posege v obstoječa zaklonišča in za gradnjo novih zaklonišč je treba zagotoviti revizijo projektne dokumentacije v skladu s predpisi o zakloniščih.

(6) Investitor mora o gradnji novega zaklonišča, posegu v obstoječe zaklonišče in spremembi njegove zaščitne funkcije obvestiti organ Mestne uprave MOL, pristojen za zaščito in reševanje.

4. Nadomestitev in dopolnitev 37. člena – urbane poplave, podzemna voda in odpornost stavb

Sedanji 37. člen določa črpanje vode, zaščito kletnih uvozov in preprečevanje povratnega vdora, vendar ne določa:

- minimalne velikosti črpalnih poglobitev,
- vodotesnosti konstrukcije,
- zaščite pred vzgonom,
- vodoodpornih materialov,
- višine svetlobnih in prezračevalnih jaškov,
- predpriprave za protipoplavne zapore,
- rezervnega napajanja črpalk.

Predhodne smernice predvidevajo poglobitve najmanj $30 \times 30 \times 15$ cm, protipovratne lopute z dostopom za vzdrževanje, vodoodporne materiale ter povišanje odprtin najmanj 20 cm nad teren.

Predlagano besedilo

37. člen

(varstvo pred urbanimi poplavami meteorne vode, podzemno vodo in povratnim vdorom vode)

(1) Konstrukcije etaž na nivoju terena in pod njim morajo biti projektirane in izvedene vodotesno ter preverjene glede vpliva podzemne vode in vzgona.

(2) V kletnih in pritličnih prostorih je treba uporabljati materiale, stavbno pohištvo, toplotno izolacijo, talne obloge in instalacije, ki niso občutljivi na kratkotrajni vdor vode oziroma omogočajo čiščenje in ponovno uporabo prostorov po poplavnem dogodku.

(3) V vseh najnižjih delih kletnih etaž se uredijo poglobitve velikosti najmanj $30 \times 30 \times 15$ cm za namestitve sesalnih delov stabilnih oziroma prenosnih potopnih črpalk.

(4) Črpališča, namenjena preprečevanju zalitja kletnih prostorov, morajo imeti rezervno napajanje oziroma drugo rešitev, ki omogoča njihovo delovanje tudi ob izpadu električne energije.

(5) Na iztokih komunalne in padavinske odpadne vode se vgradijo protipovratne naprave. Zagotoviti je treba varen in trajen dostop za njihovo pregledovanje, čiščenje in vzdrževanje.

(6) Uvozi v podzemne garaže, vrata, okna in druge odprtine, skozi katere bi lahko vdrla voda, morajo biti opremljeni s stalnimi ali predpripravljenimi pritrdilnimi mesti za namestitev protipoplavnih zapor.

(7) Svetlobni, prezračevalni in drugi jaški ter druge odprtine v kletne prostore morajo biti dvignjeni najmanj 20 cm nad okoliški teren. Vhodi in druge odprtine na nivoju terena se oblikujejo tako, da površinska voda odteka stran od stavbe.

(8) Kota uvozov, vhodov in drugih odprtin se določi ob upoštevanju izjemnih kratkotrajnih padavin, morebitne preobremenitve javnega kanalizacijskega omrežja in dviga podzemne vode.

5. Bistvena dopolnitev 38. člena – varstvo pred požarom

5.1 Visoke in globoke stavbe

Stavbi A in E imata načrtovano višino stolpov 65 m. Stavba A ima šest kletnih etaž, stavba E pa štiri. Tudi stavba B1 in vzhodni del stavbe E2 dosega 25 m.

Po dosedanjem strokovnem stališču je treba v vsaki visoki stavbi zagotoviti gasilsko dvigalo; gasilsko dvigalo je treba zagotoviti tudi v stavbi z več kot štirimi podzemnimi etažami, ne glede na višino nadzemnega dela. Za visoko stavbo se skladno s TSG-1-001:2019 šteje stavba, pri kateri je pod zadnje etaže, v kateri se lahko zadržujejo uporabniki, več kot 22 m nad nivojem terena ob predvideni delovni ali postavitveni površini za gasilska vozila. V vsaki visoki stavbi je treba zagotoviti gasilsko dvigalo. Gasilsko dvigalo je treba zagotoviti tudi v stavbi z več kot štirimi podzemnimi etažami, ne glede na višino njenega nadzemnega dela. Gasilsko dvigalo se projektira skladno s SIST EN 81-72 in zahtevami TSG-1-001:2019. V visokih stavbah se za dvigalo, dvigalni jašek in predprostore dodatno uporabljajo zahteve BPD 1/2008. Gasilsko dvigalo v visoki stavbi mora imeti postajališče v vsaki etaži, vsaka točka etaže pa mora biti od njegovega predprostora dosegljiva po pohodni poti, dolgi največ 50 m. Kadar tega pogoja z enim dvigalom ni mogoče izpolniti, je treba zagotoviti dodatna gasilska dvigala.

Če torej gre za visoke stavbe v smislu požarne varnosti je v skladu s tem potrebno dopolniti 34. člen z zahtevo po izdelavi gasilskih dvigal.

Predlagani novi odstavki

Stavba, pri kateri je pod zadnje etaže, v kateri se lahko zadržujejo uporabniki, več kot 22 m nad nivojem terena ob predvideni delovni ali postavitveni površini za gasilska vozila, se obravnava kot visoka stavba.

V vsaki visoki stavbi je treba zagotoviti gasilsko dvigalo. Gasilsko dvigalo je treba zagotoviti tudi v stavbi z več kot štirimi podzemnimi etažami, ne glede na višino njenega nadzemnega dela.

Gasilsko dvigalo se projektira skladno s SIST EN 81-72, tehnično smernico TSG-1-001 in drugimi pravili stroke. Postajališče mora imeti v vsaki etaži, vsaka točka etaže pa mora biti od predprostora gasilskega dvigala dosegljiva po pohodni poti, dolgi največ 50 m. Kadar tega z enim dvigalom ni mogoče zagotoviti, je treba predvideti dodatno gasilsko dvigalo.

Stavbe, pri katerih je višina od postavitvene površine za gasilska vozila do tal zadnje etaže, v kateri se zadržujejo uporabniki, 22 m ali več, morajo imeti zaključni sloj fasade, toplotno izolacijo in druge bistvene sestavne dele zunanega ovoja iz negorljivih materialov.

5.2 Površine za gasilce

Sedanje besedilo uporablja izraze »dostopne poti, dovozne poti, postavitvene površine in površine za delovanje intervencijskih vozil«, vendar ne uporablja dosledno vseh štirih vrst površin za gasilce. Poleg tega dovoljuje, da intervencijske poti potekajo po zelenicah.

Smernica SZPV 206 razlikuje:

- dostopne poti za gasilce,
- dovozne poti za gasilska vozila,
- delovne površine za gasilska vozila,
- postavitvene površine za gasilska vozila.

Površine morajo biti trajno prevozne, redno vzdrževane in brez ovir; zasaditev in urbana oprema jih ne smeta ovirati. Na površinah za gasilce niso dopustni parkiranje,časni prireditveni objekti, šotori, tribune, prodajne stojnice, drevesa, korita, klopi, nadstreški, ograje, potopni stebrički ali druge premične in nepremične ovire, razen elementov, ki so izrecno projektirani tako, da omogočajo takojšen in neoviran dostop gasilskih vozil. To je pomembno predvsem v PE3, kjer so dovoljeni časni prireditveni šotori in tribune, hkrati pa grafični načrt preko istih večnamenskih površin prikazuje intervencijske poti in delovne površine.

Predlagana nadomestitev petega in šestega odstavka

(5) Do vseh stavb je treba zagotoviti dostopne poti za gasilce, dovozne poti za gasilska vozila, delovne površine za gasilska vozila in, kadar jih zahteva zasnova požarne varnosti, postavitvene površine za gasilska vozila v skladu s smernico SZPV 206 oziroma TSG-1-001.

(6) Površine za gasilce morajo biti trajno utrjene, označene, vzdrževane in prevozne v vseh vremenskih razmerah vse dni v letu. Zagotoviti je treba nosilnost za gasilska vozila z maso najmanj 18 t oziroma osnim pritiskom 10 t, predpisanih širine in polmerov zavojev ter najmanjšo prosto višino.

Površin za gasilce ni dopustno načrtovati na zelenicah ali drugih površinah, na katerih ni trajno zagotovljena ustrezna nosilnost, prevoznost, vzdrževanje in odstranjevanje snega.

Na površinah za gasilce niso dopustni parkiranje,časni prireditveni objekti, šotori, tribune, prodajne stojnice, drevesa, korita, klopi, nadstreški, ograje, potopni stebrički ali druge premične in nepremične ovire, razen elementov, ki so izrecno projektirani tako, da omogočajo takojšen in neoviran dostop gasilskih vozil v skladu s smernico SZPV 206.

5.3 Zapornice, stebrički in ograje

Odlok na osrednji prometni površini dovoljuje fizične in tehnične ovire za omejevanje motornega prometa.

Doda naj se:

Zapornice, potopni stebrički, vrata in druge naprave na površinah za gasilce morajo omogočati takojšnje odpiranje gasilskim in drugim intervencijskim enotam tudi ob izpadu električne energije v skladu s smernico SZPV 206.

5.4 Gasilska brigada in radijske zveze

Doda naj se:

Za objekte, za katere je treba izdelati študijo požarne varnosti, je treba v postopku pridobivanja gradbenega dovoljenja pridobiti mnenje Gasilske brigade Ljubljana.

V visokih, globokih in obsežnih stavbah ter podzemnih garažah je treba zagotoviti delovanje radijskih zvez sistema zaščite in reševanja. Ustreznost radijskega signala se dokaže s preskusom, po potrebi pa se vgradijo notranji repetitorji.

Takšna zahteva je že vključena v splošne smernice.

5.5 Voda za gašenje in onesnažena požarna voda

Sedanja določba govori le o »zbiralniku vode«. Primerneje je uporabiti določnejši izraz.

Če javno ali interno hidrantno omrežje ne zagotavlja zahtevane količine in tlaka vode za gašenje, je treba zagotoviti požarni rezervoar oziroma požarni bazen ustrezne prostornine. Potrebna količina vode se dokaže s hidravličnim izračunom.

Za garaže, prostore z nevarnimi snovmi, energetske naprave in druge požarno zahtevne prostore je treba zagotoviti nadzorovan zajem onesnažene požarne vode in preprečiti njen iztok v tla, podzemno vodo, kanalizacijo ali okolje.

Zajem onesnažene požarne vode je izrecno zahtevan tudi v splošnih smernicah.

5.6 Velike garaže in električna vozila

Sedanji deseti odstavek je preohlapen, ker dopušča alternativno ureditev »v skladu z vsakokratno veljavno zakonodajo«, ne da bi določil minimalne zaščitne ukrepe.

Predlaga se:

V skupnih, javnih in v javno uporabo danih podzemnih garažah je treba zagotoviti samodejno zaznavanje požara, samodejno javljanje požara javni gasilski službi, alarmiranje uporabnikov, samodejno gašenje, odvajanje dima in toplote, ustrezno požarno sektorizacijo in dostope za gasilce iz zunanosti v posamezne požarne sektorje.

Parkirna mesta za električna vozila in polnilnice zanje se uredijo v požarno ločenem delu garaže, čim bližje uvozu oziroma dostopu za gasilce. Zagotoviti je treba hkraten izklop vseh polnilnic s stikalom ob intervencijskem vhodu, samodejno zaznavanje in javljanje požara, samodejno gašenje ter odvajanje dima in toplote.

Ureditev mora omogočati zadržanje vode za gašenje in hlajenje baterije ter prestrežanje onesnažene požarne vode, ne da bi bila ogrožena nosilna konstrukcija stavbe ali drugi požarni sektorji.

Predhodne smernice za skupne in javne garaže zahtevajo prav takšne aktivne in pasivne ukrepe.

5.7 Hranilniki električne energije in sončne elektrarne

Doda naj se:

Prostor za hranilnike električne energije mora biti samostojen požarni sektor z neposrednim oziroma varnim dostopom za gasilce, samodejnim zaznavanjem in javljanjem požara, samodejnim gašenjem ter ustreznim prezračevanjem oziroma odvajanjem produktov gorenja.

Mesto za izklop sončne elektrarne, hranilnika in drugih naprav za proizvodnjo oziroma shranjevanje električne energije mora biti pri predvidenem dostopu gasilcev, trajno označeno in dostopno tudi ob izpadu električnega napajanja.

6. Nov člen – prostor za umik uporabnikov

V besedilu in grafičnem načrtu ni ustrezno določen prostor za umik uporabnikov ob požaru, potresu ali drugi nesreči. To je posebej pomembno zaradi stanovanj, hotelov, sejamskih in kongresnih dvoran ter drugih prostorov z velikim številom obiskovalcev.

Predhodne smernice zahtevajo, da je prostor za umik ves čas prosto dostopen, izven območja rušenja, površin za gasilce, poplav in drugih nevarnosti.

Predlagani novi člen

(prostor za umik uporabnikov ob nesreči)

(1) Za posamezno stavbo oziroma funkcionalno povezano skupino stavb je treba določiti prostor za umik uporabnikov ob požaru, potresu ali drugi nesreči.

(2) Velikost prostora za umik se določi glede na največje predvideno število uporabnikov stavbe oziroma območja.

(3) Prostor za umik mora biti ves čas prosto dostopen, neograjen oziroma dostopen brez ključa, ter se ne sme uporabljati za parkiranje, dostavo,časne prireditvene objekte ali skladiščenje.

(4) Prostor mora biti izven površin za gasilce, izven območij poplav in drugih nevarnosti ter praviloma najmanj za polovico višine stavbe oddaljen od stavbe, če s strokovno presojo območja ruševin ni določena večja razdalja.

(5) Evakuacijske poti do prostora za umik ne smejo potekati po zasebnih sosednjih zemljiščih, razen če je na njih trajno zagotovljena javna raba.

(6) Prostori za umik in glavne evakuacijske poti morajo biti prikazani v grafičnem načrtu št. 5.2.

7. Nov samostojen člen – prilagajanje podnebnim spremembam

Sedanji 12. člen vsebuje splošno določbo o prilagoditvi vetru, toči, padavinam, vročini in suši, predpisane so tudi zelene strehe na delu objektov. To je dobra osnova, vendar so ukrepi razpršeni, večinoma opisni in deloma neobvezni.

Zagovarjamo zlasti naravno prezračevanje (stanovanja ali poslovni prostori imajo okenske odprtine na dveh straneh stavbe; stanovanja ali poslovni prostori imajo okensko odprtino na zunanji strani stavbe in okensko odprtino na notranje dvorišče; na zunanji strani stavbe in okensko odprtino na notranji prezračevalni jašek) ali asistirano naravno prezračevanje s prisilnim vpihovanjem jutranjega hladnejšega zraka v toplem obdobju leta.

Odvajanje padavinske vode trenutno dopušča ponikanje ali uporabo padavinske vode, ne določa pa obvezne zadrževalne prostornine oziroma podnebno prilagojenega kriterija za njeno dimenzioniranje.

Predlagani novi člen

(ukrepi za prilagajanje podnebnim spremembam in zmanjševanje porabe naravnih virov)

(1) Prostorske ureditve in stavbe je treba projektirati ob upoštevanju pričakovanega povečanja intenzivnosti kratkotrajnih padavin, močnejšega vetra, debelejšje toče, daljših vročinskih valov, sušnih obdobj in možnih daljših izpadov oskrbe z električno energijo.

(2) Sistemi odvajanja padavinske vode, zadrževalniki, ponikovalnice in črpališča se dimenzionirajo na podlagi strokovne podlage, ki upošteva pričakovane podnebne spremembe in izjemne kratkotrajne padavinske dogodke, ne le historičnih povratnih dob.

(3) Za vsako novo stavbo je treba zagotoviti zadrževanje čiste padavinske vode s streh in drugih primernih površin ter njeno ponovno uporabo najmanj za zalivanje, čiščenje in splakovanje sanitarij, kadar je to tehnično izvedljivo. Prostornina zadrževalnikov se določi glede na prispevne površine, predviden namen in količino uporabe vode in pričakovane padavinske razmere.

(4) V čim večjem obsegu se zagotavljajo zelene strehe, zelene fasade, drevesna zasaditev, prepustne in svetle tlakovane površine ter druge ureditve, ki zmanjšujejo pregrevanje in hipni odtok padavinske vode.

(5) Neseverne fasade, otroška igrišča, čakalne površine, pomembnejše poti za pešce in počivališča morajo biti učinkovito senčeni, prednostno z drevesi ali drugo vegetacijo. Do razrasta dreves se senčenje zagotovi z ozelenjenimi pergolami ali drugimi začasnimi rešitvami, odpornimi proti vetru.

(6) Stavbe se oblikujejo tako, da je omogočeno učinkovito naravno oziroma asistirano naravno prezračevanje prostorov, kadar to dopuščajo njihova namembnost, požarnovarnostna zasnova in zahteve varstva pred hrupom.

(7) Za črpališča, varnostno razsvetljavo, sisteme za odkrivanje in javljanje požara, naprave za odvod dima in toplote, gasilska dvigala ter druge ključne varnostne sisteme je treba zagotoviti rezervno napajanje z električno energijo.

(8) Strešne kritine, fasadni elementi, senčila, sončne elektrarne, urbana oprema in zasaditev morajo biti projektirani glede na pričakovane večje obremenitve zaradi vetra in toče.

Priložene smernice med ključnimi ukrepi izrecno navajajo zadrževanje in ponovno uporabo padavinske vode, rezervno električno napajanje, senčenje fasad, svetle in prepustne tlake ter naravno prezračevanje.

8. Dopolnitev etapnosti

OPPN omogoča gradnjo stavb in ureditev v časovno neodvisnih etapah. Sedanje določbe zahtevajo funkcionalno celoto, vendar ne določajo izrecno, da morajo biti pred uporabo posamezne etape v celoti izvedene vse požarnovarnostne ureditve.

V 23. člen naj se doda:

Pred začetkom uporabe stavbe oziroma posamezne zaključene etape morajo biti izvedeni in uporabni vsi dovozi in dostopi za gasilce, delovne in postavitvene površine, obračališča, hidranti, požarni rezervoarji, sistemi za zaznavanje, javljanje in gašenje požara ter drugi varnostni sistemi, potrebni za to etapo.

Med gradnjo posamezne etape se ne smejo poslabšati dostop gasilskih vozil, oskrba z vodo za gašenje, evakuacijske poti in dostop do obstoječih zaklonišč ali sosednjih stavb.

Začasna ureditev mora zagotavljati enako raven požarne varnosti kot končna ureditev.

9. Sprememba dopustnih odstopanj

Sedanji člen o dopustnih odstopanjih dovoljuje spremembe intervencijskih poti, delovnih površin in hidrantov na podlagi tehničnih rešitev in soglasij.

Predlagano nadomestno besedilo:

Dopustne so spremembe površin za gasilce in položajev hidrantov le, če se s spremembo ne zmanjša raven požarne varnosti, dostopnost stavb ali učinkovitost posredovanja gasilskih enot. Enakovrednost oziroma izboljšanje rešitve mora biti dokazano v študiji oziroma zasnovi požarne varnosti. K spremembi je treba pridobiti mnenje Gasilske brigade Ljubljana in soglasje upravljavca vodovodnega omrežja, sprememba pa mora biti vključena tudi v grafični načrt OPPN oziroma ustrezno projektno dokumentacijo.

10. Popravki grafičnega načrta št. 5.2

Na grafičnem načrtu je v legendi prikazana »delovna površina za gasilce (6 m × 11 m)«, ni pa ločenega znaka za postavitveno površino za gasilska vozila. Prikazane so tudi dovozne poti in razdalje do hidrantov, vendar grafika sama ne dokazuje ustreznosti dostopa do vseh intervencijskih vhodov in visokih stavb.

Grafični načrt je treba dopolniti tako, da se:

1. ločeno prikažejo vse štiri vrste površin za gasilce;
2. na podlagi požarnovarnostne zasnove preveri potreba po postavitvenih površinah ob stavbah A in E ter drugih stavbah, kjer je predvideno reševanje ali gašenje z dviznimi napravami;
3. označijo glavni intervencijski vhodi, vhodi v predprostore gasilskih dvigal, priključki notranjega hidrantnega in sprinklerskega sistema ter mesta za izklop energetskih naprav;
4. kotirajo kritične širine, polmeri zavojev, proste višine in oddaljenosti površin od stavb;
5. preveri, ali delovne površine in poti sovpadajo z drevesi, zelenicami, parkirnimi mesti, prireditvenimi površinami, šotori, tribunami ali urbano opremo;
6. prikažejo zapornice in druge omejitve prometa;
7. prikažejo prostori za umik uporabnikov in glavne evakuacijske smeri;
8. uskladijo oznake C6, C7 in C8 z besedilom odloka;
9. preveri razpoložljivost posameznih površin v vsaki etapi gradnje;
10. preveri položaj hidrantov tudi glede na delovne površine, intervencijske vhode in priključke naprav za gašenje, ne le glede na splošno razdaljo 80 m.

Natančnega števila in položaja dodatnih postavitvenih površin samo na podlagi priložene grafike ni mogoče zanesljivo določiti. To mora izhajati iz požarnovarnostne zasnove za posamezne stavbe, vendar mora OPPN že prostorsko omogočiti njihovo izvedbo.

Sklepna ocena

Predlog OPPN vsebuje več dobrih in sodobnih rešitev, vendar ga v sedanji obliki še ni primerno oceniti kot v celoti usklajenega s področjem varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Lepo pozdravljeni.

Pripravil:

Mag. Julij Jeraj

Višji svetovalec I

julij.jeraj@ljubljana.si, 01 306 4333

Mag. Robert Kus

Sekretar – vodja oddelka

